

משנה - כתובות

פרק ד - משנה ב

המאָרס אָת בַּתּוֹ, וְגֵרְשָׁה **ט**, אַרְסָה וְנִתְאַרְמְלָה, כְּתִבְתָּה שְׁלוֹ. הַשִּׁיאָה וְגֵרְשָׁה, הַשִּׁיאָה וְנִתְאַרְמְלָה, כְּתִבְתָּה שְׁלָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל אָב. אָמְרוּ לוֹ, מִשֵּׁהשִּׁיאָה, אֵין לְאֲבִיהָ רְשׁוּת בָּהּ:

פרק ד - משנה ג

הַגִּיּוֹרֵת שֶׁנִּתְגַּיְרָה בַּתָּה **ח** עִמָּה, וְזִנְתָהּ, הָרִי זֹ בְּחֻנְקָה. אֵין לָהּ **ט** לֹא פֶתַח בֵּית הָאָב, וְלֹא מֵאָה סָלַע. הֵיְתָה הוֹרְתָה שְׁלֹא בְקִדְשָׁה וְלִדְתָה בְקִדְשָׁה, הָרִי זֹ בְּסֻקִּילָה. אֵין לָהּ לֹא פֶתַח בֵּית הָאָב וְלֹא מֵאָה סָלַע. הֵיְתָה הוֹרְתָה וְלִדְתָה בְקִדְשָׁה, הָרִי הִיא כֹּבֵת יִשְׂרָאֵל לְכָל דָּבָר. יֵשׁ לָהּ אָב וְאֵין לָהּ פֶתַח בֵּית הָאָב, יֵשׁ לָהּ פֶתַח בֵּית הָאָב וְאֵין לָהּ אָב, הָרִי זֹ בְּסֻקִּילָה. לֹא נֶאֱמַר פֶּתַח בֵּית אָבִיהָ, אֶלֶּא לְמַצָּוָה: